

ჭარბი

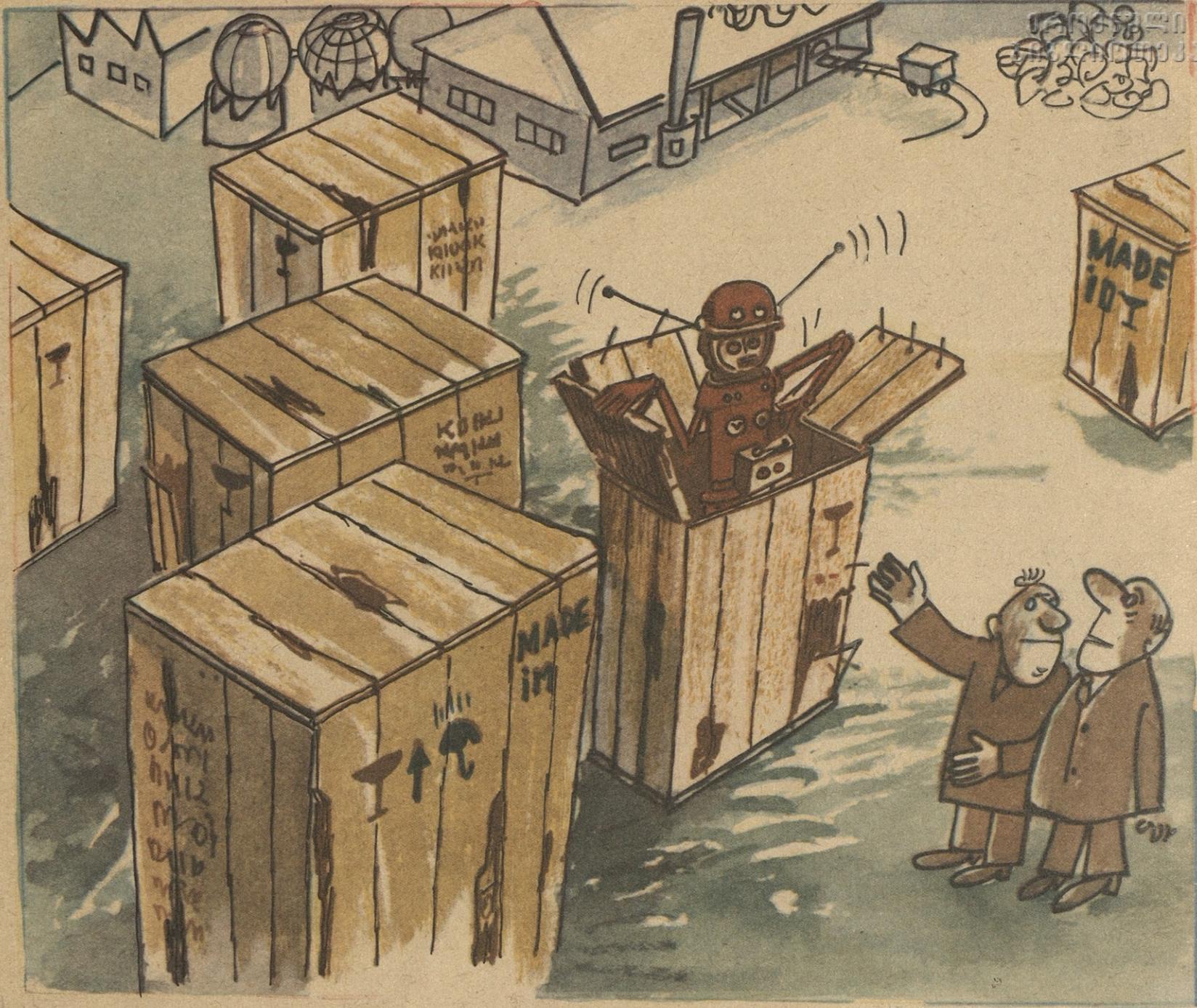
18
1982

ISSN 0132-6015
გერმანელი
განვითარების
უნივერსიტეტი



— რაოდო გაიციდა ეს ნარჩინა აირჩი რდეად?
გაში, წესო კახი, აღრევ ხელით ქრაჭდა ჩაის!

ბოლო წლის განმავლობაში რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობაში დაუფლებით მოწყობილობის სახატობი მარავი 14 მილიონი მანეთით და მეტად გაიზარდა, ამასთან, ეს მიზრად მოხდა ინპორტული მოწყობილობის ზარჯე, რომელიც მშენებარე და რეკონსტრუირებად მიღებული უნდა დაშორდასდეს.



— მოგვთქა თავი ამ როგორთა, თავის დაგამზადებალ ქარხა-
ნას გადასცემს, მთალი ცალია, უაფრონოდ და უძალ ვგდივარო!

ნიანგი უკას უხევე

რესთავის სახალხო დეპუტატთა საქალაქო საბჭოს ალ-
მასქომი:

ურნალ „ნიანგის“ მე-3 ნომერში გამოქვეყნებული კრიტი-
კული შენიშვნა „ნაგავცვენა“ — სინამდვილეს შეეფრება.

რესთავის რეინიგზის სადგურის ტერიტორია დასუფთავებუ-
ლია, ადევნეობისა ნაგვის დაყრის შემთხვევები. სადგურის ტე-
რიტორიაზე საწიტარიული წესების დაცვაზე დაწესებულია კონ-
ტროლი.

ტურიზმისა და ექსკურსიების საქართველოს რესპუბლიკური
საბჭო:

„ნიანგის“ მე-7 ნომერში გამოქვეყნებულ წერილში — „უც-
ნობი უურნალისტის ჩანაწერები“ მოყვანილი ფაქტები, ლა-
გოდების ტურიზმის მუშაობაში არსებულ ნაკლებანებათა შესა-
ხებ, სწორია. ტურისტულ ბაზაში უკვე მეტად წელია, მიმდინა-
რებობს ეტაპობრივი რემონტი. „საქართვოტმშენის“ აღმოსავალთ

საქართველოს სარემონტო-სამშენებლო სამმართველომ რემონტი
ძალზე გაატანულია.

ამჟამად „საქართველოტმშენისა“ და ტურიზმისა და ექსკურსიე-
ბის რესპუბლიკური საბჭოს მიერ დასხულია ლონისიბიგანი რე-
მონტის შემჭიდროებულ ვადებში დამთავრებისათვეის.

ტურიზმის აღმინსტრუატორს ლ. ბრეგვაძეს, რომელმაც მოქა-
ლაქე შეასახლა საცხოვრებლად უკარგის ოთახში, ბრძანებით
გამოეცხადა საყვედული.

გეგეჩერის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმას-
კომი:

ურნალ „ნიანგის“ მე-10 ნომერში სათაურით — „ნიანგის
ინფორმაციები“ — დაბეჭდილი კრიტიკული შენიშვნა, რომელიც
ეხებოდა ნაკლოვანების სოფელ კინის ელექტრონერგიით მო-
ბარავების საქმეში, სინამდვილეს შეეცერება. მიღებულია ზომები
მდგომარეობის გამოსასწორებლად.

სულოვეს-იუნიკოვი

ლიტერატურული მუსიკა

ცხამლნარევი დიზილით

გოლიათის

მხრებზე

მჯდარმა

კაცუნამ

ღმერთს წვერებზე

ხელი მოუცაცუნა!..

ღმერთმა

მაინც არა შეიმჩნია რა, —

რუსთაველზე

თავის გზით გაიარა!

ასე იყო,

და, თქვენ, ვისაც არ

გვერათ, —

თუ ღმერთი გნამთ,

დამიჯერეთ ამჯერად!

უცხავო ჰასუები

შენზე ნინ მდგარი —

კაცი მცირე —

შენზე მეტს ლამობს!..

რა გაენყობა,

რა გატირებს,

იარე,

ნამო!..

იუბილე

ამოდენა!..

ამისთანა!..

არ ყოფილა

ჯერ მის გვარში!...

მის გვარშიო?!

გეკადრება?!

მეეჭვება ევროპაშიც!

ანი ჩევნთან

რაღა უნდა?!

ანი — ქვაში!..

მხოლოდ — ქვაში!..

ტაში!..

ტაში!..

აბა, ტაში!

გახვედრა

„—პურ-მარილი

დაგვიძველდა“,—

მხვდება ძველი ნაცნობი, —

ვინც ცხოვრება გაიგრძელა

ციგნობით და ბაცნობით!..

გზას მივყვები ჩემთვის

ნენარად,

მეფის ღიმილი!

გზა გულს არ ეახლება!
უსაშეელო მე მჭირს, თვარა,
მაგას რა ენალელება?!

ერთ ცვეულებაში

(მეზობლები სეფა-პალატებაში
სხედან, სტუმრები — ოდაში)

— ეს დღე ვის

გადავურიცხოთ?!

გახურდა პანეგირიკა!..

უნიჭოს აქებს უნიჭო

და დიდ ვირს აქებს ვირიკა!

დათვი გამხდარა დავითი,

მელია — მელიტონია!

— ე, ბიჭო, ჩეარა გავედით,

სანამ ამტყდარა ომია!..

— სხვაგან რა ხდება, ნეტავი?

— რამე სხვა ხდება გგონია?!

სადღეგრძელო, რომელიც

30 ვუთხარი ერთ კაცს და
ახლა ვეუბები

„...დიდი ქართველი, დიდი მა-
მულიშვილი, დიდი ვაჟეაცი ყვე-
ლას შემწე და გამკითხავი!“

ნაცხვეთი თაგადის სადღე-
გრძელება

ისე რა გითხრა,

კაი კაცის

არა გეცხოს რა!

ლაჩარი ხარ და,

ვაჟეაცობას

რისთვის იბრალებ!

ლაჩარი, ალბათ.

როგორც ყველა,

კი ვარ მეც ცოტა,

მაგრამ სიყალბეს

გული ჩემი

ვერ გაიკარებს!

ო, ეს უაზრო რახარუხი,

ენის ქავილი,

არც სიყვარული,

არც გაგება,

არც სიმძიმილი..

პირზე ღიმილი გიკეთია,

როგორც ყვავილი,

მაგრამ უაზროს

არ გიხდება

მეფის ღიმილი!

ლეპტონი: არ გასხით ჩაი ხა,
ამხანაგებო?

— რა მიიგველობა აკვე?! მიღი,
ილაპარაკე, რაც გიღება!



1. 82

უსიტყვოდ



უსიტყვოდ

სარჯაო ქრეპს რქა

— აი, უმრავლესობა აქა ეართ და,
საოჯახო კრეპს გახსნილად ვაცხადებ!
ნინასნარ გაფრთხილებთ:
ნუ აპილპილდებით და ლაპარაკი მაცალეთ!
კრეპის თავმჯდომარის ტვირთს მე ავნევ!
ოქმს, დედაჩემო, შენ დაწერ!
დღის ნესრიგში გვაქვს ერთი საკითხი:
„ოჯახის მომავალი შე ასახ გა!“
მე ვილაპარაკებ და, მერე ენახოთ, ვინ რას იტყვით!
დადგენილებას კი, ალბათ, ერთხმად შევძახებთ!
... ჩემო კარგებო, რაღა გავაგრძელო და,
ხომ იცით, საქმის სიყვარულით რომ ვინვი?
შრომა დამიტახეს და ისე მაქეს,
რომ, ლამის, მინიდან ცაში ამაფრინეს!
ბევრი საქები სიტყვა მითხრეს და,
პოლოს, იცით რა მეოთხეს? —
როგორი ოჯახი გაქვს და რამდენი შეილი გყავსო?!

დარნმუნებული ვართ, რომ ამის პასუხშიც გამოიჩინ თავსო!
მე პასუხი ველარ მოვახერხე, თავი სწორად ველარ დავიჭირე!..
სალოეკი თითო საცოდავად გაეიშვირე,
კრიჭა შემეტერა და მერე არ ვიცი...
ვიგრძენ, რომ ჭარხალივით გავნითლდი!..
— გვაკრიტიკებენ მარტო ჩენ?! რატომ?
(ნამოძახილი გაისმა ამ დროს).

ვინც გვეიცხავს ჩენ — ვისაც გვყავს თითო-თითო —
საინტერესოა, რამდენი შეილი ჰყავთ თვითონ?!

— დაბრძანდით, ქალბატონო! ეგ ძელი შეკითხვაა და სრულიად
არ შეველის საქმეს! შენ ახალი თქვი რამე!

— ჴო, იმას ვამბობდი: თავმომნონებ თავი ველარ მოვინონე,
ამიტომაც მოვინეე კრება, რომ იცოდეთ!
სიტყვა აიღო ოჯახის მამა — ერთ შეილიშვილის პაპაშ:
— ჩემმა დედ-მამამ შეიღია შეილი გააჩინა

და ერთი ოჯახი შეიდად აქცია!

მეც ქუდი მხურავს, მეც კაცი ვარ, ძევყანაში კაცად ვწერივარ!
მრავალმა ჭირმა ვერ გამტება და ვერაუერი ვერ მომერია!

ახლა რა ხდება ჩემს ოჯახში?! —
ამ ჩემმა შეილმა არ იცის, განხოვების ვალი რომ აწევს?!

ნუთუ, არავინ არ გამოჩნდა მაგანი საბეღო?!

— მაგისი ცოდვა კისრად ედოთ უცოლო ვაჟებს! —
ნაიდულუნა ოჯახის დედამ!

— მეორე ვაჟია და, ამხელა კაცი აქამდე ვერ გრძნობს
მამულის ნინაშე თავის დიდ ამოცანას!

ხედავთ! იმდენად გათახედა, კრებაზეც არ გამოცხადდა!
სახვენარ გეტყვა, ჩემო რძალო, და ჩემო კარგო:

ჩევნი ოჯახის მომავალი შენ უნდა განდოთ!

შენ შეიბრალე შენი შეილი — უდო და უძმო!

(რძალმა ალმაცერად შეხედა მას — მამამთილსა და შეილის პაპას).

— როგორ, მამამთილო, დავჯდე სახლში და ვხარშო ფაფა?!

ან კიდევ: მთელ დღეს ხელში მეჭიროს უთო?!

შე დავამთვრე უმაღლესი, თქვენ კარგად იცით,
და, რა ხანია, ხარისხსოფლის გიბრძე და ვიბრძვი!

როგორ? თქვენ ვინდათ, რომ ჩავიხშო ნიჭი?!

გარდა ამისა, მე რომ თქვენი ამბავი ვიცი, —
გაინცდამანიც გინდათ ბიჭი!..

შეცნიერება დავთმო?!

სად მაქვს ბავშვის დრო?!

მე უარს ვამბობ თქვენს თხოვნაზე სწორედ ამიტომ!

სიტყვა აიღო ოჯახის დედამ:

— როგორც მე ვხედავ, შენი აზრები, ჩემო რძალო,
არვის ეამა, ვინც აქა სხედან!

რძალდედამთილობას, ეგ მცდარი აზრი არსად არა თქვა!

განა შეილის შობა და გაზრდა საღოქტოროზე მაღლა არა დგას?!

ერთ ათ ნელინადს გავიჭირებთ და ნიჭი

თავის გზას მაინც იპოვის, თუ გაგაჩინია, შეილო, შენ იგი!

ნახ. 8. ლაპაურისა



ერთოვენი
გიგანტები

... შეილნო, დედ-მამას გაუგონეთ!
იცოდეთ, გაგვეიცხავს საუკუნე!

ან კი გვეყოლება განმიცხელი?

აღარ გვეყოლება, აღარ გველნონ,
„ვეფხისტყაოსნის“ ნამეტველი!

ვეფხაუნებ დაგვიოხრება, ქართველი ამაყი რითაც იყო!

ფრთხილად, საუკუნემ ჩენი განდი არ ნაშალოს!

ვაიმე, შორის ლექსებ ვინდა იტიკტიკოს?

ვაიმე, „დედაება“ ვინდა გადაშალოს?

ჩემი ქართული გაიგონეთ, ჩემო საყვარელო! —

ოჳ, როგორ მენატრება თორმეტმილონიანი საქართველო!

სიტყვით გამომ ს ვლელი არავინ არ ჩანს!
ოქმი უდადგენილებოდ დარჩა!..

ლალი მართავილი

ნახ. 9. აბაზისი



— განეთს ზეღვატს მართმავთ?!

— გართმავ კი არა. ჯიბიდან ამოგაცლი!

ეც ცხრა უცროსი გყავს სარჩანი!..

ნახ. 10. ჩარჩუსავვილისა



— კი მაგრამ, დღეს გრაფიკით ჩვენი პა-
ლაცოპის დღე არ არის?!

